

«EIXIDA MALEÏDA»

L'advocat havia donat de ple, el malparit, es deia el vell demandat. Ara hauria de pagar la indemnització i les costes, amb recàrrec –En general no li queien bé, els advocats, i no tant per la seva experiència amb ells, molt minsa, com influït per aquella concepció social negativa que envolta la professió–. Un picaplets és un cocodril, pensava. Un rèptil de sang freda que cau sobre la seva presa sense pietat, fins treure'n tot el suc, i sempre en vol més. Hauré de pagar amb escreixos. Però, és clar, el peritatge fou determinant en la causa per retracte. Potser no hauria hagut de vendre la part del terreny amb l'eixida. Però què n'havia de fer, d'aquell tros? A més a més, eren molts duros per la maleïda eixida. Costen molt de guanyar. I en vull més, de duros. Sempre en vull més. Ara qui és el cocodril, cagundeu?